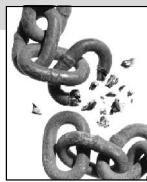

П рэс-панарама № 07.2008

Інфарэзананс на выбарчыя падзеі

Пачатак выбарчага працэсу на выбарчых акругах №66 і №67 (Жодзіна, Смалявічы, Лагойск) ... - навіны, факты, камэнтары, высновы і заявы: грамадзтва, выбарчае права, калектыўнае супрацьстаянне ЗА ...

АЛЯКСЕЙ ЛАПІЦКІ

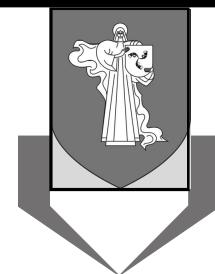

1

ПРАВА НА ВЫБАР – АСНОЎНАЕ ДЛЯ ПЕРАМЕНАЎ
У ГРАМАДЗТВЕ!

МЫ – БУДЗЕМ ЖЫЦЬ У СВАБОДЗЕ!

ПРАВА НА ВЫБАР – АСНОЎНАЕ
ДЛЯ ПЕРАМЕНАЎ У ГРАМАДЗТВЕ!

*

ст. 2-3

- “РУЖОВЫ ТУМАН”
РЫТОРЫКІ ... !?

*

ст. 3-4

- АД ПАПУЛІЗМУ
ЗАЯВАЙ – ДА
ПРАКТЫКІ ...

Кіраўніца ЦВК – №13.

*

ст. 4

- ВЫПАДКОВАСЬЦЬ
АЛЬБО ...

12

СА ІДАЛАТ АГ О
АУ ААД

“Мы – Ліцьвіны”
& Licviny-INFA

АФІЦЫЙНЫ ПЕРАДВЫБАРЧЫ ФОН – «РУЖОВЫ ТУМАН» РЫТОРЫКІ, АЛБО ВАРТЫ ЎВАГІ КРОК НАСУСТРАЧ СТАНОЎЧЫХ ПЕРАМЕНАЎ ...!?

ЯК ПРЫГОЖА ПАЧЫНАЛАСЯ КАЗКА ПРА ... НОВЫЯ – САПРАЎДЫ ДЭМАКРАТЫЧНЫЯ ВЫБАРЫ Ў БЕЛАРУСІ

**Нехта паверыў, а нехта – проста адкрыў вочы і ўбачыў
... Улада, як звычайна – гуляе па буйному, але –
краплёнай картаю «паўпраўды ды праўды з
шматкроп’ем ...»**

Перад абвяшчэннем выбараў па АНТ (афіцыйных каналах тэлебачання) прыйшла сэрыя фільмаў, якія стваралі атмасферу страху і недаверу непасрэдна да праваабаронцаў, грамадзкай супольнасці і няўрадавых арганізацыяў, незалежнага назірання навогула. Праваабаронцаў і незалежных назіральнікаў усе афіцыйныя СМИ, як па дамове, пачалі прадстаўляць як “пасобнікаў і наймітаў” “варожага заходу”, якія нясуць небясьпеку грамадзкаму міру і стабільнасці...

А ў дзень абвяшчэння выбараў той жа тэлеканал прадстаўляў “трывану” для выказваньня Прэзыдэнта РБ Лукашэнкі А.Р., для заявы кіраўніка праўрадавага палітычна-ідэалігічнага ўтварэння “Белая Русь” (міністра адукацыі сп. Радзькова), прамова якога насыла відавочна рэкламны перадвыбарчы харктар. Яна, фактычна, мела на мэце публічна публічна абвясціць пра тое, што “Белая Русь” пойдзе на выбары шырокім фронтам (і ў камісіі, і - вылучаючы кандыдатаў у дэпутаты ПП НС РБ ...) і толькі пасъяля перамогі канчатковая будзе аформлена ў якасці партыі (рэд. – “партыі ўлады”).

Наступным, адразу ж, у кантэксьце выбараў, паказвалі выступ намесніка міністра МУС РБ Канапацкага, які на фоне сцэнаў вучэнняў спэцназу (з шчытамі і дубінкамі супраць грамадзянаў у штацкім) абвяшчаў пра тое, што сілавікі рыхтуюцца і яны не дапусцяць масавых беспадрэдак у краіне (потым пыталаў, а хто ў грамадзтве псыхоз разпашырае? – узровень самазабойстваў у Беларусі сёньня і без таго самы высокі ў сьвеце ...).

А потым у правільных СМИ – гучалі выказваньні Прэзыдэнта РБ пра тое, што выбары будуць праведзены на самым вышэйшым дэмакратычным узроўні. Яны, на гэты раз, будуць паказальна адкрытымі й празрыстымі ў параўнанні з іншымі краінамі (трайба разумець, заходнімі - ?).

Пры гэтым, адразу старшыня ЦВК Лідзія Ярмошына падмацавала дадзены аптымізм прыкладам того, што адпаведна з Дэкрэтам (які забясьпечвае шырокі ўдзел палітычных партыяў у выбарах) кожная з іх атрымае магчымасць вылучыць 1-го прадстаўніка ў ЦВК з правам дарадчага голасу.

Як звычайна, шматлікія эмацыйныя заявы і паўторы гэтага “непадробнага афіцыйнага аптымізму” па ўсіх тэлеканалах і ў афіцыйнай прэсе стваралі ўражанье (для звычайнага гледача – раўназначнае неаспрэчнай істыне), што партыям і апанэнтам улады на будучых

выборах у Парламэнт РБ дазволена мець ледзь не па аднаму паўнавартаснаму супрацоўніку ў кожнай выбарчай камісіі (!). І гэта быlob натуральным высьцем з зачараванага кола шматлікіх злоўжыванняў уладаю і парушэнняў выбарчага правам учасе выбарчых працэдур. Камісіі ў нармальных умовах і павінны складацца з прадстаўнікоў розных палітычных партыяў ці апанэнтаў, якія ідуць на выбары. Тады, ёсьць гарантывя, што выбары будуць сапраўды выбарамі. А вынікам будзе лічыцца не тое, “як падлічуць”, а тое – як прагаласуюць.

Аднак, пры азнямленіі з самім, гэтак “разрэклімаваным на публіку” дакумэнтам, аказалася, што ў ім ніяма нічога новага. Дэкрэт №13 ад 24 ліпеня 2008г. – літара ў літару, цалкам дублюе Указ №7 ад 2004 году. І не больш за гэта. Дык што ж зьмянілася ў лепшы бок, каб крычаць на ўесь сьвет – дэмакратызацыя выбараў, перамены ...! Не хвалюцеся – нічога не зьмянілася ... РУЖОВЫ ТУМАН АФІЦЫЙНЫХ ПРАМОВАЎ НЯ МАЕ НІЧОГА АГУЛЬНАГА З ПРАКТИКАЙ ПРАВЯДЗЕНЬНЯ ВЫБАРЧАЕ КАМПАНІІ.

Падобныя “бураблкі” пускаюцца ў “акварыюме БТ” для тых, хто прызыўчайцца радавацца кожнаму слову “правадыра”, сълепа верыць у тое, што хацеў бы пачуць, то бок ... – для даверлівых і наўных выбарнікаў, міжнародных назіральнікаў, сусьеветнай супольнасці й Эўропы. З апошняй – канешне, даўна насыпей час мірыцца. Але, пры гэтым, для ўлады, ідэальным было бы яшчэ я атрымаць заплянаваны

ЗА СВАБОДНЫ ВЫБАР!
БЕЗ ВЫБАРУ –
НЯ МОЖА БЫЦЬ
ПЕРАМЕНАЎ!

на выбарах, як звычайна – “элегантны вынік”, які можа забясьпечыць толькі добра спрактыкованая й кіруемая систэма “выбарчае вэртыкалі”.

Пры гэтым, элегантнасьць забясьпечваюць шматлікія “амаль праўдзівія” публічныя “рэверансы”, наяўнасць “правільных камісіяў” і выбарчая актыўнасць ... Усё астатніе – справа, як кажуць, тэхнікі.

Вяртаючыся да ледзь не “сэнсацыйна дэмакратычнага” Дэкрэту №13, як і 4 гады назад, прадстаўнікамі партыяй у Цэнтральнай выбарчай камісіі ў ім – прадугледжаны чиста “дэкаратыўны статус”. Яны ня маюць права ні ўдзельнічаць у праверках па зваротах і скаргах суб'ектаў выбараў, ні ў амбэркованых ці галасаваных на паседжаннях ..., таму й ня маюць магчымасці ўплываць на прымаемыя ЦВК рашэнні.

Так пачыналася новая “казка” пра свабодныя выбары ў Беларусі. Казачнікаў трэба было –толькі слухаць. Слухаць з заплюшчанымі вачымі. Бо

рэальнасць – адразу абдавала “халодным душам”. І ілюзія адразу зынікала. А заставалася сапраўднасць – шэрай, штодзённая і ..., як дубец спэцназаўца ля “Плошчы Перамогі” – жэлезабетонна правільна-лінейная ...

Уся гэткая бутафорыя зь “пераменамі” яшчэ нагадвае прымітывнае жаданье аднім махам пераўтварыць постсавецкі шэры горадзкі “пейзаж” у сувочна-эўрапейскі шляхам простай пафарбоўкі разьбітых бетонных бардзюраў белай вапнаю ... Варта толькі глянуць на падобную “прыгажосць” ... – і ўсё становіща на сваё месца. І свята – як не бывала ...

А ааб зынік “ружовы туман” – дастаткова “паветра” вольнага слова й свежае думкі. А яны – толькі там, дзе ёсьць імкненне да праўды і да свабоды.

ДЫК ЦІ БУДУЦЬ ВЫБАРЫ ВЫБАРАМІ!? А ЯК ВЫ ДУМАЕЦЕ?

АД ПАПУЛІЗМУ ЗАЯВАУ – ДА ПРАКТЫКІ.

ФАКТЫ І АРГУМЭНТЫ ...

Жодзіна

Першыя контакты з супрацоўнікамі мясцове ўлады, адказнымі за фармаваныне выбарчых камісіяў паказалі, што яны парушаючы асноўныя прынцыпы адкрытысці й празрыстасці выбарнага працэсу робяць яго максымальная закрытым ужо с самых першых кроکаў і выкарыстоўваюць для гэтага ў выглядзе аховы праваахоўных сілавых структур, функцыя якіх зусім у іншым.

Так у Жодзіне, адказны за выбарчы працэс супрацоўнік выканкаму (кірауніца ідэялагічнага адъязду Аксана Грышкевіч) адразу ўжыла мэтад запалохванья, выклікала па тэлефоне міліцыянта для выдалення з памяшкання грамадзяніна, які прыйшоў да яе задаць некалькі актуальных для вылучэння ў склад Акруговай выбарчай камісіі пытаньняў ... Яна праста адмовілася адказваць канкрэтна на пастаўлене пытаньне й прапанавала праваабаронцу Аляксею Лапіцкаму пачытаць фармулёўку з Выбарчага Кодэкса РБ, якая не ўтрымлівае адказу. Напрыканцы канфлікту, на истойліві запыт супрацоўніца выканкаму, як бы спахапіўшись адказала на пытаньне ...

А адразу пасля гэтага, міліцыянт, што суправаджаў “парушальніка спакою” выканкамаўскіх кабінэтаў, пасля высыяўлення абставінай “інцыдэнту”, сам прапанаваў наведвальніку зрабіць адпаведны запіс у “Кнігу заўвагаў і прапановаў”, што і было зроблена 30.06.2008г.

Па гэтым запісе прайшла перапіска ўчасты якой, адказы з Жодзінскага выканкаму праста ўразілі сваёй “непасрэднасцю”.

Сямашка У.М., а за ім і Грышчанка В.І. альбо праста безпрадметна цытавалі нейкі артыкул ВК РБ (арт. 34 ВК РБ, Сямашка У.М.), альбо рабілі доўгі пералік артыкулаў і праўных дакументаў, у поўнай адпаведнасці зь якімі, быццам бы, дзейнічала супрацоўніца выканкаму ... (!?) ірайлі – заяўніку “у далейшым для пазбяганья канфліктных сітуацый у мэтах атрымання поўнай і аб'ектыўнай

інфармацыі больш акрэсленай й пісьменна фармуляваць пастаўленыя пытаньні” (старшыня выканкаму, Грышчанка В.І.).

Аднак, пасля гэтых адпісак, як сведчыць Аляксей Лапіцкі, паводзіны начальніцы адъязду кадраў Жодзінскага выканкаму кардынальна змяніліся. Таварыша начальніцу з выканкаму, стала праста цяжка пазнаць – яна пачала сапраўды паводзіць сябе надзвычай безканфліктна – натуральна ўсміхалася, паводзіла сябе абыходліва й тактоўна ... Так і павінна быць заўсёды ... Гэта абавязак чыноўніка ўва ўзаемадачыненнях з грамадзянамі. Яна, нават, урэшце пачала адказваць на пастаўленыя пытаньні, якія тычацца выбарчага працэсу ... (!?)

Цікава, але афіцыйныя адказы, якія скроўваліся перад гэтым заяўніку зусім не адлюстроўвалі таго, што адбывалася ў кабінэтах выканкаму падчас разгляду пытаньняў, пастаўленых праваабронцам у пісьмовых заўвагах.

Выснова адна – нам усім трэба вучыцца абараняцца ад нахабства чыноўніка, у літаральным сэнсе – ставіць яго на месца, вучыцца абараніць свае грамадзянскія правы й свабоды з прынцыповых пазыцыяў, фіксуючы парушэнны запісамі ў Кнігі заўвагаў і прапановаў, пісьмовымі зваротамі, ствараючы тым самым аснову для вырашэння канфліктных сітуацый і проблемаў на падставе нормаў права ...

Кожны здольны спыніць хвалю хамскага біоракратызму й агрэсіўнасці, бо чыноўнік павінен дзейнічаць строга па законе і выключна ў межах прадпісаных яму паўнамоцтваў. Пры гэтым, нам усім

трэба ўразумець і дакладна ведаць, што чыноўнік любога рангу – функцыянэр альбо звычайны службовец той установы ўлады, якая працуе для забяспечэння гарантый і рэалізацыі правоў і свабод грамадзянаў.

А кожны супрацоўнік міліцыі, заўважце – праваахоўнай установы – ёсьць не прыватным целаахоўнікам прадстаўніка ўлады, не карнікам нейкага “ўдарнага фармаванья”, але вартавым правапарадку, якому грамадзтва й дзяржава даручылі ахоўваць усё тыя ж Канстытуцыйныя праваў і свабоды звычайных грамадзянаў, іхну маёмастць, жыццё ёй чалавечую годнасць.

Ён – не “найміт” асобна ўзятага, нават, самага важнага і “заўсёды правільнага” чыноўніка ці нейкай “прыўладна-намэнклатурнай групы”, не ўзброены статусам недатыкальнасці “жаўнер кіруючага рэжыму”, ягонага свавольства і ўседазволенасці, але – ахоўнік закону і правапарадку.

ВЫПАДКОВАСТЬ АЛЬБО ЗАКАНАМЕРНАСТЬ?

Сабраныя 108 подпісаў і сваечасовы зварт у ворганы, ўтвараючыя Акруговыя выбарчыя камісіі ў Беларусі, не дапамаглі праваабронцу й сябру сойму Партыі БНФ у Жодзіне, Аляксею Лапіцкаму трапіць у склад Жодзінскай АВК №66 па выбарам у Палату Прадстаўнікоў Нацыянальнага Сходу РБ.

Заяўніку, нават не дазволілі прысутнічаць на адпаведным паседжанні Менаблыканкаму 14.07.2008г. у Менску, куды ён спэцыяльна прыехаў пасля ўзгаднення часу і месца правядзення паседжання з начальнікам Галоўнага ўпраўлення арганізацыйна-кадравай працы Амельянчуком М.М. (былым першым

намесьнікам па ідэалёгіі старшыні Жодзінскага выканкаму).

Разам з Аляксеем Лапіцкім на паседжанні не дапусцілі і незалежнага назіральніка ад Беларускага Гэльсынскага Камітэту (БГК), делегаванага на гэту важную выбарчу працэдуру ...

У адказах на пратэст і запісы, зробленыя ў Кнізе заўвагаў і прапановаў ад Аляксея Лапіцкага як прэтындэнта і Леаніда Мархоткі (назіральнік ад БГК), усё той жа Амельянчук М.М. патлумачыў недопуск дадзеных асобаў на паседжанні тым, што адпаведна Рэгламэнту аблвыканкаму, на яго дапускаюцца толькі тыя, хто быў у адмысловых сьпісах запрошаных. Таму для гэтага – патрабавалася “папярэдняе ўзгадненне з аблвыканкамам”.

Аднак, дадзенае ўзгадненне перад паседжаннем адбывалася. Менавіта на ім Аляксей Лапіцкі па тэлефоне атрымаў ад Амельянчука М.М. дакладны час пачатку паседжання 14.07.2008 года ў 9-30 у будынку Менскага аблвыканкаму. А што “папярэдняе ўзгадненне” павінна быць пісьмовым звяротам – нідзе не пазначана. Таму, тлумачэнне недопуску на паседжанне – адсутнасць загадзя пададзенага пісьмовага запыту – можна разглядаць як уход ад наўпростага адказу на канкрэтнае пытанніе.

А рэальная матывація – зусім у іншым. Пытанне допуску на паседжанні негалоўных прадстаўнікоў назірання выносілася на разгляд Менаблыканкаму 14.07.2008г. Так, да чакаючых пропуску на ўваходзе назіральнікаў (іх не прапускала ахова) выйшаў намесьнік Амельянчука М.М. і паведаміў ім аб недопуску на паседжанне. Нагоды адмовы – не тлумачыліся.

Адзначым, што любое тлумачэнне недопуску, выглядае несур'ёзным і нагадвае звычайны стыль постсавецкай беларускай намэнклатуры, якая разумее выкананне закону выключна з

фармальных пазыцыяў – галоўнае недапусцыць, амежаваць альбо даць сваечасовы пісьмовы адказ на запыт ... А што напісана ў гэтым адказе – абсалютна не істотна ... Адказнасці за звычайнія адпіскі – нават, на даляглідзе – не прадбачыцца.

Так, закрываючыся ад “вачэй грамадзтва” улада майструе сваю “правільную законнасць” і падобную ёй “папяровую справядлівасць”, стварае перадумовы “бязконцай стабільнасці” ва ўмовах “аўтарытарна кіруемай дэмакратыі”. Разылік на тое, што тут заўсёды будзе кіраваць “правільны клан”, узброены “правільной ідэалёгіяй”. Але дзе ж тады – “самы дэмакратычны ў сусвеце”, “адкрыты і празрысты” выбарчы працэс?! Дзе свабода выбару?!

Для ведама – на адзначаным супольным паседжанні ў Аблвыканкаме кандыдатуру Аляксея Лапіцкага, якога не дапусцілі да ўдзелу ў паседжанні, праста не разглядалі. То бок, зацвярджаліся загадзя адфільтраваныя й падабраныя выканкамамі съпісы будучых АВК ...

Можна толькі канстатаваць, што такім практичным крокам у самым пачатку выбарчага працэсу ўлады цалкам абверглі ўласныя гучныя заявы аб тым, што выбары ў Беларускі Парламэнт восеньню 2008 года, на гэты раз, як ніколі раней (!?), будуть дэмакратычнымі, паказальна адкрытымі і празрыстымі (у тым ліку – для назірання).

Дык выпадковым альбо заканаерным ёсьць дадзенае ражэнне!? Думаецца, што большасць – безумоўна, ведае адказ на дадзенае пытанніе. У такім выпадку, можа ня варта цешыць сябе ілюзіямі і працягваць сълепа верыць у падобныя “казкі”, а сказаць сваё важкае слова СУПРАЦЬ ПАДМАНУ і ЗА СВАБОДУ ...

